

svaghodede Ven hen foran Skitserne for at høre ogsaa hans Mening, blev ikke færdig med at forklare ham, hvad han skulde mene, og Jytte blev mere og mere nervøs.

Karsten From havde nærmet sig for at underholde hende. De talte om den forestaaende Koncertsæson og meget andet; men hun tænkte kun paa at komme afsted.

Endelig vendte Fætteren sig fra Staffeliet.

»Jytte!« sagde han. »Du maa ikke blive vred. Men baaade Frandsen og jeg synes, at Portrætet fra Rigsdagssalen vil være at foretrække. Det er — som Frandsen meget rigtig siger — mere monumentalt. Jeg mener altsaa, at vi skal holde os til det.«

Jytte gad ikke svare. Og hun undgik Karsten Froms Blik paa Grund af den ufrivillige, hemmelige Forstaaelse imellem dem, som hun ikke vilde lade sig mærke med.

Husholdersken aabnede i det samme Døren ind til Dagligstuen ved Siden af, hvor der var dækket et fint Tebord foran Sofaen, og Karsten From bad sine Gæster gøre ham den Ære at indtage en lille Forfriskning.

Det kom for Jytte som en Overrumpling. Hun havde lige haft paa Munden at sige til John, at de skulde gaa. Men Fætteren brød straks ud i en glad Tak, ligesom Hr. Frandsen takkede korrekt for Indbydelsen